

ЧАРОБНА КУЋИЦА НА ДРВЕТУ бр. 21

ГРАЂАНСКИ РАТ У НЕДЕЉУ

Мери Поуп Озборн
Илустровао Сал Мердока

Превела
Милица Цветковић

мала лагуна

Наслов оригинала

Mary Pope Osborne
CIVIL WAR ON SUNDAY

Text Copyright © 2000 by Mary Pope Osborne
Illustrations Copyright © 2000 by Sal Murdocca

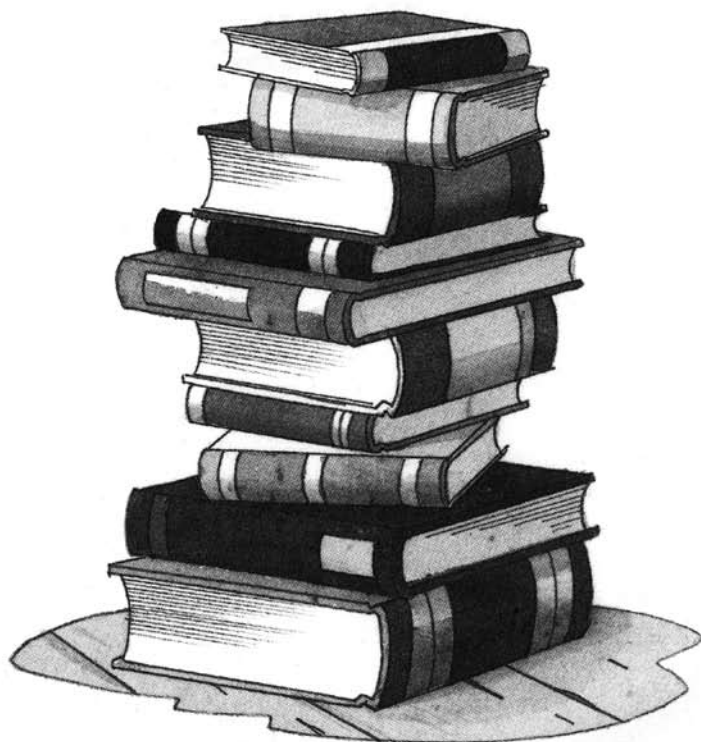
Published by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc.

Translation Copyright © 2009 за српско издање, ЛАГУНА

Садржај

Пролог	9
1. Светлост у шуми	11
2. Окрутни рат	18
3. Пољска болница	26
4. Борци за слободу	34
5. Анђео бојног поља	44
6. Глава доле!	49
7. Помоћ	54
8. Браћа	61
9. Не посустајте	70
10. Доме, слатки доме	77

*Посвећено Меџан Барбер,
која ми је дала сјајну идеју*

Пролог

Једног летњег дана у Жапчевом Рукавцу у Пенсилванији, у шуми се појавила тајанствена кућица на дрвету.

Осмогодишњи Џек и његова седмогодишња сестра Ени попели су се у ту кућицу. Открили су да је пуна књига.

Убрзо су Џек и Ени схватили да је кућица чаробна. Она их је носила на места из тих књига. Само је требало да покажу неку слику и пожеле да оду тамо.

Успут су сазнали да кућица припада Моргани ле Феј. Моргана је библиотекарка чаробница

из Камелота, давног краљевства краља Артура. Она путује кроз време и простор и сакупља књиге.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 5–8 Џек и Ени су помогли Моргани да се ослободи чини. У књигама бр. 9–12 решили су четири древне загонетке и постали мајстори библиотекари.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 13–16 Џек и Ени су сачували старе приповетке да се не изгубе заувек.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 17–20 Џек и Ени су ослободили чини тајанствено кученце.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 21–24 Џек и Ени се налазе пред новим искушењем. Морају да пронађу четири различита нарочита записа за Морганину библиотеку како би спасли Камелот. Управо се спремају у потрагу за првим записом...

1. Светлост у шуми

Џек је погледао кроз прозор.

Било је суморно недељно поподне. Небо су прекривали тамни облаци.

У даљини су се проламали громови.

Џек је зурio дуж улице, ка шуми Жапчевог Рукавца.

Када ли ће се враћати чаробна кућица на дрвешу?, запитао се.

„Хеј, кажи драгичка!“, ускликнула је Ени. Улетела је код Џека у собу. „Видела сам блесак у шуми!“

„То је била само муња“, покушао је да је уразуми Џек.

„Не, то је била чаролија! Видела сам сноп светлости!“, непоколебљиво ће Ени. „Мислим да се кућица на дрвету управо вратила!“

„Сигуран сам да је то била обична муња“, био је упоран Џек. „Зар ниси чула грмљавину?“

„Јесам“, одговорила је Ени. „Хајде ипак да проверимо.“

Изашла је из Џекове собе. Затим је вирнула назад.

„Понеси ранац, за сваки случај!“, рекла је.

Џек је увек радо проверавао је ли чаробна кућица стигла на дрво. Узео је ранац и похитао за Ени низ степенице.

„Куда сте пошли вас двоје?“, викнула је мама за њима.

„Напоље, да се играмо“, одговорила јој је Ени.

„Немојте далеко“, упозорила их је мама. „И уђите чим поново почне киша.“

„Хоћемо“, умирио ју је Џек. „Не брини.“

Излетели су из куће на предња врата. Затим су потрчали улицом, и правац у шуму Жапчевог Рукавца.

Под олујним облацима шума је била мрачна. Хладан ветар је тресао лишће.

Убрзо су Џек и Ени стигли до највишег храста у шуми.

„Ау, човече!“, обрадовао се Џек. „Била си у праву!“

Наспрам сивог неба оцртавала се чаробна кућица на дрвету.

„Моргана!“, викнула је Ени.

Од чаробнице није било ни трага ни гласа.

„Хајде да се попнемо!“, предложио је Џек.

Ухватио се за лествице од канапа и кренуо горе. Ени је пошла за њим.

Попели су се у кућицу на дрвету. Због пригушене светлости нису могли баш најбоље да виде.

„Погледај!“, зачула се Ени.

Показала је на лист папира и књигу који су лежали на поду.

Џек је подигао папир. Ени је узела књигу.

„Слушај“, рекао је Џек. Принео је папир прозору и наглас прочитао:

*Драћи Џек и Ени,
Камелош је у ојасносџи. Да бисџе
сџасли краљевсџво, молим вас,
нађџџе ове нарочиџе заџисе за моју
библиоџеку:
О нечему шџџо шџреба ѣраџиџи
О нечему шџџо шџреба ѣослаџи*

О нечему *шћо шреба научиши*
О нечему *шћо шреба ѿзајмиши*

Хвала вам,
Морџана

„Камелот је у опасности?“, збунио се Џек.
„Шта то значи?“

„Не знам“, одговорила је Ени. „Али биће
најбоље да пожуримо и нађемо те записе.
Хајде да потражимо ово прво: *О нечему шћо*
шреба ѿраишиши.“

„Питам се где би требало да га тражимо“,
гласно је размишљао Џек. „Како се зове та
књига коју држиш?“

Ени је принела књигу прозору да би про-
читала наслов.

„И-јаој“, тихо је изустила. Показала је књигу
Џеку.

На насловној страни била је слика спокој-
ног поља и плавог неба. Наслов је гласио *Гра-*
ђански рат.

„Грађански рат?“, изговорио је Џек. „Супер!“
Ени се намрштила.

„Суџер?“, рекла је. „Рат баш и није супер.“

„На неки начин јесте“, помало неспокој-
но је одвратио Џек. Знао је да је рат нешто
лоше. Мада у рату понешто делује и занимљи-
во, попут игре.

„Претпостављам да ћемо ускоро сазнати“,
казала је Ени. Показала је прстом на насловну
страну. „Желим да одемо тамо.“

Над шумом је праснуо гром.

Раздувао се ветар.

Кућица на дрвету се завртела.

Вртела се све брже и брже.

А затим се све умирило.

Потпуно се умирило.